

пепель, и отъ други много; защо тѣкива сѫдницы съ своето зло поступанѣ возмушаватъ правителството, и потѣшковатъ му честътъ.

Тежко и горко на онова общество, въ което ся е загнѣздили злонравенъ и развращенъ судія, който гледа само да граба, да соблазнява и да огорчава добродѣтельните: за тѣкова общество слободно можа да рече, че е подобрѣ да е въ нѣкоя пустыня между найдивы зверовы, а не да ся управля одъ тѣкъ злонравенъ и сребролюблъ судія: защото е тежко да ся тѣрси помощъ отъ оногова, който не послѣдова правдѣтъ и не наблюдава должностъ, която му е владѣтельть наложилъ. Съкой судія треба да сяди право, да избѣгава одъ пороцыте, и да бѣде украшенъ съ добродѣтель, за да ся угледа поданиката на него, както на чисто и непритворно угледало; защо намѣренietо на нѣговото званіе е, да расправля сумнителни распры, да изглежда кровителствува слабыте, и да побѣждава и смирява силните; съ единъ рѣчъ, да послѣдова примѣратъ на безсмертнаго Лукианика, който както е управлялъ Консул-